

Η ΣΕΛΗΝΗ.

ΜΕΤΑ τὸν ἥλιον, ἡ Σελήνη μᾶς εἶναι ἡ πλέον περισπούδαστος τῶν οὐρανίων σφαιρῶν. Σύνουδενεὶ τὴν γῆν ἀδιακόπως, καὶ περιστρέφεται κύκλῳ αὐτῆς εἰς εἰκοσιεπτὰ ἡμέρας ἔστω ὥρας· ἀλλὰ τὸ μεταξὺ δύο νέων σεληνῶν διάστημα λογίζεται περίπτε εἰκοσιεννέα ἡμερῶν καὶ δώδεκα ὥρων. Εἶναι δὲ τὸ ἐγγύτατον ἀπ' ὅλα τὰ σφάνια σώματα, ἀπέχουσα τῆς γῆς μόνον 240,000 μίλια. Κατὰ τὸ μέγεθος εἶναι πολὺ κατωτέρα τῆς γῆς, ἐπειδὴ αὐτὴ μὲν ἔχει διάμετρον 2,180 μιλίων, ἡ δὲ γῆ 7,930. Ἡ ἐπιφάνειά της, μὲ τηλεσκόπιον βλεπομένη, παρουσιάζει θεῶν εὐάρεστον, ποικιλμένην μὲ ὄρη, κοιλάδας, βράχους, καὶ πεδιάδας, εἰς πᾶσαν μορφήν καὶ θέσιν. Τινὰ τῶν ὀρέων τούτων σχηματίζουν μακρὰς ἔστω ὑψωμένας σειράς, ἐνῶ ἄλλα, κωνικῆς μορφῆς, ἀναβαίνουν εἰς μέγα ὕψος ἀπὸ τὸ μέσον ὀμαλῶν πεδιάδων· ἀλλ' ὁ πλέον παραξένος τῆς Σελήνης χαρακτήρ εἶναι αἱ κυκλοειδῆς βουνῶδεις σειραὶ καὶ κοιλότητες, αἰτινες ποικίλλουν πᾶν μέρος τῆς ἐπιφανείας της. Σειρὰ βουνῶν, κυκλοειδοῦς μορφῆς, ὑπο-
 τωμένη τρία ἢ τέσσαρα μίλια ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῆς πλησιοχώρου, περικυκλῶναι, ὡς δυνατὸν περιτείχισμα, ἐκτεταμένην πεδιάδα· εἰς τὸ μέσον δὲ τῆς πεδιάδος ταύτης ἡ κοιλότητος, μεμονωμένως κωνικὸς λόφος ἀναβαίνει εἰς ἀρκετὸν ὕψος. Διαφύρους ἑκατοντάδας τῶν κυκλοειδῶν τούτων πεδιάδων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ πλειότεραι εἶναι ὑπὸ τὸ ἐπίπεδον τῆς περιχώρου, ἐμπορεῖ τις νὰ ἴδῃ μὲ καλὸν τηλεσκόπιον εἰς πᾶν μέρος τῆς Σελήνης. Τὰ ὑψηλότερα σεληνιακὰ ὄρη ἔχον πέντε μιλίων κατὰ κάθετον ὕψος.

Τόποι τινὲς φωτεινοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν κατὰ καιροὺς ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ μέρους τῆς Σελήνης, φαίνονται ν' ἀποδείχνωσιν ὅτι ὑπάρχει πῦρ εἰς τὸν πλανήτην τούτον· ὁ Ἐρσχελος καὶ διάφοροι ἄλλοι ἀστρονόμοι τοὺς ὑποθέτουσιν ἠφαίστια εἰς κατάστασιν ἐκρήξεως. Τὰ λαμπρὰ μέρη ἐπὶ τῆς Σελήνης νομίζονται ὄρειναι χώραι, τὰ δὲ σκοτεινὰ μέρη εἶναι αἱ πεδιάδες, ἢ τὰ πλέον ὀμαλὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας της. Ἐνδεχόμενον νὰ ὑπάρχωσι ποταμοὶ ἢ μικραὶ λίμναι ἐπὶ τοῦ πλανήτου τούτου· ἀλλὰ δὲν εὐρίσκονται θάλασσαι ἢ μεγάλαι συναγωγαὶ ὑδάτων. Φαίνεται μὲν πιθανώτατον ὅτι ἡ Σελήνη περικυκλῆται ὑπὸ ἀτμοσφαιρας, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν νέφη, βροχὴ, ἢ χιὼν. Ἡ φωτιστικὴ δύναμις τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς εἶναι περίπου 100,000ον μέρος τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ ἡλίου.

Ἡ Σελήνη μᾶς παρουσιάζει πάντοτε τὸ αὐτὸ πρόσωπον· ὅθεν ἀποδείχεται ὅτι ἐκτελεῖ τὴν

περὶ τὸν ἄξονά της περιστροφὴν συγχρόνως μὲ τὴν περὶ τὴν γῆν. Καθὼς δὲ ἡ Σελήνη λαμβάνει ἀπὸ τὸν ἥλιον τὸ φῶς της, καὶ ἀντανεκλᾷ μέρος αὐτοῦ ἐπάνω τῆς γῆς, παρόμοια ἡ γῆ ἐκτελεῖ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν Σελήνην. Θεατῆς ἐπὶ τῆς σεληνιακῆς ἐπιφανείας ἤθελε βλέπειν τὴν γῆν ὡς φωτεινὴν σφαιραν, κρεμαμένην εἰς τὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ, παρουσιάζουσιν ἐπιφάνειαν δεκατρεῖς φορὰς μεγαλητέραν τῆς ὁποίας ἡ Σελήνη μᾶς παρουσιάζει, ἔστω φαινομένην ποτὲ μὲν κυρτὴν, ποτὲ δὲ δρεπανοειδῆ, καὶ ἄλλοτε μὲ στρογγύλον πλήρη πρόσωπον. Ἡ σεληνιακὴ ἐπιφάνεια περιέχει περίπου δεκαεὶ ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν μιλίων, καὶ ἀκολούθως ἐμπορεῖ νὰ χωρήσῃ πληθυσμὸν ἴσον τοῦ τῆς σφαιρας μας. Ὅτι δὲ κατοικεῖται ὁ πλανήτης οὗτος ἀπὸ αἰσθητικὰ καὶ νοητικὰ ὄντα, συμπεραίνεται ἀπὸ τὸν στοχασμὸν, ὅτι ὁ Δημιουργὸς δὲν ἀφῆκε κἀνὲν μέρος τῆς ὑλικῆς αὐτοῦ κτίσεως χωρὶς ἐμψυχωμένας ὑπάρξεις.

ΙΟΥΔΑΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

ἘΝΩ, κατὰ τὸ σῆθηδες, ἐκάθητο ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του, προσμένων νὰ ὑποδεχθῆ ξένους· ἐπαρτήρησε γηραλέον τινὰ ἑκατονταετῆ νὰ πλησιάσῃ γυρμένος καὶ στηριγμένος ἐπὶ τῆς βακτηρίας του· τὸν ὑπεδέχθη δὲ φιλοφρόνως, εἵπνε τοὺς πόδας του, ἐπρόβλεψε δειπνον, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ καθίσῃ· ἀλλὰ παρατήρησας ὅτι ὁ γέρον ἐτρωγε ἔστω ἐπροσεύχετο, οὐδ' ἐζήτησεν εὐχὴν πρὸ τῆς τραπέζης, τὸν ἠρώτησε διατὶ δὲν ἐπροσκύνηε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ γέρον ἀπεκρίθη ὅτι ἐπροσκύνηε τὸ πῦρ μόνον, καὶ δὲν ἐγνώριζεν ἄλλον θεόν. Εἰς τοῦτο παρωγίσθη τόσον ὁ Ἀβραάμ, ὥστε ἐκβαλε τὸν γέροντα ἔξω τῆς σκηνῆς του, καὶ τὸν ἐξέστηκεν εἰς ὅλα τῆς νυκτὸς τὰ δεινὰ καὶ τοὺς κινδύνους ἀπροφυλάκτου καταστάσεως. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ γέροντος ἐφώνασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἠρώτησε ποῦ εἶναι ὁ ξένος. Ὁ Ἀβραάμ ἐξῶ, ἀπεκρίθη, ἐπειδὴ δὲν ἐπροσκύνηε ΣΕ. Ὁ Θεὸς δὲ τὸν εἶπεν, Ἐγὼ τὸν ὑπέφερα ἑκατὸν ἔτη, ἀν καὶ μὲ ἠτίμαζε· καὶ δὲν ἠμποροῦσες σὺ νὰ τὸν ὑποφέρῃς μίαν νύκτα, ὅτε δὲν σ' ἔδιδε κἀμμίαν ἐνόχλησιν; Ἀκούσας ὁ Ἀβραάμ τοῦτο, λέγει ὁ μῦθος, τὸν ἔφερε πάλιν ὀπίσω, ἔστω μόνον φιλοξένως τὸν ἐπεριποιήθη, ἀλλὰ καὶ σοφὰς διδασκαλίας τὸν παρέδωκε.

Ἡ γῆ δὲ φαίνεται στενὴ· Ὡς τὸν οὐρανὸν ὑψίστου.
 Οἱ ἄνθρωποι σ' ἀδίκησαν; Ὡς τὸν Περσὶν πρὸς τὸν Ἰσραηλῶσαν.
 Αἱ χῆνες αἱ βαρύτεροι τὰ χαμηλὰ γυρῶσιν.
 Τὸ ἄθλιον εἰ ἀετοὶ ἔστω νέφη σαξιδεῖς. — ΠΡΟΦΗΤΑΣ.